

תלמודו בידו

דף נא עמוד א

- א] על אלו זבחים חלה קדושת הגוף אף אם היו בעלי מום בשעת הקדשם, ואין להם פדיון ?
- ב] האם אפשר לשחוט קרבן פסח עבור יחיד ?
- ג] האם פסח שני דוחה שבת ?
- ד] האם פסח שני דוחה טומאה, ומדוע ?
- ה] לר' מאיר, האם קרבן חגיגה וקרבן פסח נקראים "קרבן ציבור" ?

- א] 1. בכור. כיון שנעשה קדוש מאליו בשעת לידתו, בין תם ובין בעל מום.
2. מעשר בהמה, שנאמר "לא יבקר בין טוב לרע".
- ב] פסח ראשון: לר' יהודה אין שוחטים עבור יחיד, אלא על חבורה של שנים לפחות. שנאמר "לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך".
פסח שני: שוחטים אף עבור יחיד.
- ג] דוחה. כיון שקבוע לו זמן, בארבעה עשר באייר.
- ד] תנא קמא: אינו דוחה. שהרי הטעם שנדחה מלהקריב בפסח ראשון לפסח שני, הוא רק כדי שיעשה את הפסח בטהרה.
ר' יהודה: דוחה. שאף שהתורה נתנה אפשרות למי שהיה טמא בפסח ראשון לעשות פסח שני בטהרה.
אך אם לא זכה לעשות פסח שני בטהרה, יעשנו בטומאה.
ונאמר "ככל חוקת הפסח והראשון יעשו אותו", והיינו שכשם שפסח ראשון קרב במועדו, אף פסח שני קרב במועדו ואפילו בטומאה.
- ה] חגיגה: נקרא קרבן ציבור, משום שבא ברוב עם, בשעה שעולים לרגל.
פסח: פסח ראשון נקרא קרבן ציבור. פסח שני, אינו נקרא קרבן ציבור.